

Geruststellen beter vóór het onderzoek?

Geruststelling is een van de meest gebruikte interventies, maar werkt niet altijd goed: veel patiënten blijven ongegrust. Zou het zin hebben om patiënten te informeren over de betekenis van een normale testuitslag vóórdat je het onderzoek uitvoert?

Nieuw-Zeelandse onderzoekers randomiseerden patiënten met pijn op de borst, die voor nadere diagnostiek waren verwezen naar het ziekenhuis, over drie groepen. De controlegroep kreeg schriftelijke informatie over de uit te voeren inspanningstest, maar niet over de consequenties van de mogelijke uitkomsten. Een tweede groep kreeg een uitgebreidere folder die de betekenis van normale

resultaten uiteenzette en die uitleg gaf over andere oorzaken voor pijn op de borst. De derde groep kreeg dezelfde folder, aangevuld met een gesprek met een psycholoog, die de belangrijkste punten uit de folder met de patiënt doornam.

Een maand na de test werden de patiënten bij wie geen afwijkende resultaten waren gevonden, opgebeld door een onderzoeker die niet wist in welke groep de mensen waren ingedeeld. Hij vroeg ze naar de mate van geruststelling, de pijn op de borst en het gebruik van medicatie hiervoor.

Zowel direct na de test als een maand later, waren de patiënten die met de psycholoog hadden gesproken het meest

gerustgesteld, de mensen in de controlegroep het minst. Het aantal patiënten dat na één maand nog klachten had, vertoonde dezelfde trend (respectievelijk 17, 28 en 36% in de 3 groepen), evenals het aantal patiënten dat nog medicatie gebruikte.

Een fraai resultaat, al benadrukken de onderzoekers de noodzaak om het onderzoek op grotere schaal en met langere follow-up te herhalen. Waarom niet in de huisartsenpraktijk? (HvdW)

Petrie KJ, et al. Effect of providing information about normal test results on patients' reassurance: randomised controlled trial. *BMJ* 2007;334:35-2-4.

Zien roken doet roken

Dat de Verenigde Staten als lichtend voorbeeld gelden voor andere landen, kan gezien worden als een onwenselijk doch onontkoombaar fenomeen. Succesvol exportproduct bij uitstek is de Amerikaanse film, vooral onder jongeren. Via deze filmindustrie blijken de tentakels van de tabaksindustrie ver te reiken. Want overal ter wereld experimenteren tieners met roken, omdat zij dit hun filmhelden zien doen.

Het tijdschrift *Pediatrics* komt met een verslag van een onderzoek naar het blootstellen van adolescenten aan roken in films.¹ In driekwart van de onderzochte films wordt gerookt; in 61% van de gevallen gaat het om films die goedgekeurd zijn voor jongeren. Duits en Mexicaans onderzoek wijst uit dat hoe meer tieners worden geconfronteerd met het roken in films, hoe groter de kans is dat ze gaan experimenteren met roken.² Daarmee lijkt de stelling 'zien roken doet roken' bewaarheid.

Overigens steken lang niet alle filmhelden een peuk op, want slechts dertig auteurs zijn verantwoordelijk voor een kwart van al het roken door filmpersonages. Dit zijn met name mannelijke hoofdrollen. (SU)

1 Sargent JD, et al. Exposure to movie smoking among US adolescents aged 10 to 14 years : A population estimate. *Pediatrics* 2007;119:1167-76.

2 Hanewinkel R, et al. Exposure to smoking in popular contemporary movies and youth smoking in Germany. *Am J Preventive Medicine* 2007 (in druk).

Foto: Getty Images